

Locuinta Redactorului:
si
Cancelaria Redactiunii:
e in
Strata Morarilor Nr. 18.
Ferisoriile nefrancate nu se vor
primi decat numai de la coresponden-
ti regulari ai „Federatiunii“
Articlii tramsi si nepublicati se
veru arde.
~~~~~

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va es fi Marti-a, Joi-a, Sambata si Dominec'a, demaneti'a.

In locu de articulu de fondu.

Pronunciamentu:

Considerandu nemultumirea generale, considerandu pericolul prea inveleratu, in care ajunse natiunea romana, limb'a si confesiunile ei, prin starea prezente a lucrurilor si nemultumirea provenitoria de aci, — considerandu, ca acesta d'ina urma nu se pote delatora, de catu punendu-se in vietia principiele de legalitate, atatua natuiale catu si confesiunale;

d'in detorintia catra patria si natiunea nostra, cari suntu aruncate pre marginca unui abisu si nu se potu mantuui de catu prisa multumirea justelor pretensiuni a le natiunei nostre, carea face majoritatata precumpenitoria a locuitorilor Transilvaniei, de chiar amu a stia neclatiti pre lunga principiele si pretensiunile prochiamate serbatorese de natiunea romana in adunarea generale si legale de la 1/15 maiu 1848; era in specie:

I. Nepronunciamu pentru autonomia Transilvaniei pre basa dipl. leopoldine si a sanct. pragmatece, — cu atatua mai vertosu, ca si autonomia ticerelor croato-slavone e recunoscuta, de si relatiunea acelor catra Ungaria a fostu cu totulu diferita de a Transilvaniei.

II. Nepronunciamu pentru reactivarea articulilor de lege adusi in dieua de la Sabiu 1863/4, prin ambii factori competenti ai legislatiunei, sanctiunitati de Maj., publicati si pusi in vietia, prin cari articli natiunea rom. sa inarticulatu ca natiune regnocolaria, limb'a si confesiunile ei s'au garantatu.

III. Nepronunciamu pentru redescidere a dietei trane, pre baza unei adeverate reprezentanti poporali, dupa dreptu si cuveninta, in sensulu votului datu de minoritatea rom. la dieta feudală din Clusiu, a. 1865. Ca noi dieta pesanta nu o potem considera indreptata a face legi valide pentru Transilvania, nici pre transilvanii, ce pote voru fi siediendu intrinsa, de representanti legali ai ticeriei nostre.

Fiindu ca intru impregiurările presenti, nu nea remas u altu terenu pentru a castiga incovenintiare si valore convictiunilor nostre politice, ne restringem u la descoperirea loru pre calea publicitateli, ca celu pucinu estu modu se ne plenim detorintia de cetatieni, nesuindu totu una-data si a face unu servitul regimului prin descoperirea franca a nemultumirilor provenitorie din purcederea dinsuhi intru afacerile Transilvaniei.

Blasius, 2/15 1868.

(Urmeza suscrierile, cari credem ca sunt pan' acum bine cunoscute celor ce se euvine se le scia.)

Fiindu pronunciamentulu d'in 15 maiu a. c. alu Romanilor adunati pe „campulu libertatii“ la Blasius sincer'a manifestare a celor mai drepte, juste si legali oftari ale natiunei romane de sub sceptrul austriacu; subsrisii, ca fii adeverati ai natiunei romane, ni tienem de o santa detorintia a ne alaturà pe langa acelu pronunciamentu, ceea ce prin acesta in fatia lumii si dechiaram.

Datu in comitatulu Satumare, in lun'a lui iunioriu 1868.

Ciriace Barbulu mp., protop.; Georgiu Manu mp., protop.; Vasiliu Fabianu mp.; Ioanu Moldovanu mp., preetu; Ioanu Sereni mp., protopopu; Georgiu Leucutia mp., parou de Tătărescu; Grigoriu Fabianu mp., parou de Zsădán; Vasiliu Catoca mp., protopopu; Georgiu Marchisiu mp., preetu; Georgiu Papp mp., invetitoriu; Georgiu Făsiu mp., preetu; Augustinu Pelle mp., preetu; Emanuilu Pelle mp., preetu; Sigismundu Catoca mp.; Aleandru Catoca mp.; Ioanu de Nyeki mp., preetu; Petru Nistoru mp., notariu; Ioanu Rezeiu mp., preetu; Ioanu Barna mp., notariu; Vasiliu Ilutiu mp., invetitoriu; Demetriu Popu mp., proprietariu; Ioanu Seuu iun. mp., preetu; Ales. Ferentiu mp., advocatu; Petru Branu mp., protop.; Georg. Silagi mp., par. gr. cat. de Giurgiu.

(Va urmà.)

*) A se vedea nrui 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132
i 133.

Pretiula de Prenumeratunie:
Pre trei lune . . . . 4 fl. v. a.
Pre siese lune . . . . 7 fl. 50 cr.
Pre anulu intregu . . . . 15 fl.

Pentru Romania:
4 galb. pre anu, — 2 galb. pre 1/2
de anu, — si 1 galb. pre 1/4 de anu.

Pentru Insertiuni:
10 cr. de linia, si 80 cr. tapa timbrele pentru fiesce care publicatiunea separat. In Locul deschis 20 cr. de linia
Unu exempliaru costa 10 cr.

Consulatul magiaru in Romani'a.

Redactorul diurnalului ungurescu „Hazánk“, Szatmári scote in nrulu 206 alu numitului diuariu unu articulu de fondu in caus'a consulatelor magiare, pe bas'a paritatei, si dice intre altele ca: „magiarii avandu misiune importante in orientu, este lipsa neincungjurabile de consulate magiare, — si mai alesu de infinitarea consulatului in Romani'a: pentru ca romanii, necunoscendu trebile Ungariei, dau frenu liberu agitatiunei contr'a magiarilor, si ca mai de curendu a aparutu unu articulu in diurnalulu „Romanulu“, in care se amintiesce, ca in Ardelu se sustinu si adi legile Verböczyane; ca primu ministrul ar ave cugetu de a cuceril Romani'a; ca guvernul Romanu nu inceata a spionat chiar si pre profesorii si preotii magari trimisi de a face studiulu starei spirituale a magiarilor (ciangailoru) din Moldov'a; ca Romani'a se inarmaza grandiosu, si ca tote aceste circumstari ne indrumaze (dice S.), se ne asieliamu catu de curendu consulatule nostre in Romani'a, si se punem capetu acestoru escese s. c. l.“

Acuste suntu argumintele, seu mai bine d'icandu insinuatiunile lui S., in tarila caror sprinjindu-se, ar' dori infinitarea consulatului magiaru in Bucuresci.

Au magiarii dreptulu de a pretinde fatia cu Austri'a consolate deosebite, seu ba? nu discutam; asupra acestui obiectu se deci la fruntasii dualismului de la potere si creatorii „trebilor comune“! noi ne restringem la infruntarea insinuatiunilor lui Satmari.

Ca „Romanulu“ a publicatu in dfilele trecute unu articulu intitulatu „Tier'a selbatica“ este dreptu, inse contr'a acestei numiri nu potu ave noi unu magiaru nimic'a, dupa ce ea este imprumutata de la „P. Lloyd“ si alte foile unguresci si filounguresci, cari numescu Romanu „tier'a selbateca“;

In articululu mentiunatu se dice, ca legile Verböczyane, Aprobatele si Compilatele neutrane, vatematorie si umilitorie pentru romani suntu sustinute in vigore. Dupa dreptu intradeveru nu ar trebui se fia asi, dara in fapta asertiunea autorului citatutu nu este basata de catu pre adeveru.

In intielesulu legilor din 1863/4, anume in intielesulu articulului I, natiunea romana sa recunoscetu de natiune politica, si legile contrarie s'au desfiintiatu, — dar' magiarilor le place a respinge, si a nu respecta aceste legi ci d'insu sustinu si a-ta-li legile ruginoase ale lui Verböczy, si apera Aprobatele si Compilatele loru, cari degradeaza pe romani pana la starea dobitocelor, d'icandu, ca se nu amintim alte pasagie, ca: romanii sunt suferiti in tiera numai pentru bunulu publicu, adeca ca oea, boulu si celealte animale.

Acuma intrebam pe d. S. de unde si-a luat dreptulu de a infrunta pe romani, cari cu legile patrici, sanctiunate si publicate, in mana pretindu pe calea publicitateli respectarea drepturilor loru?

S'e presupunem, ca magiarii voru isbuti se aiba consululu loru in Bucuresci — ore, crede d. S. ca acestu consulatul va pota face presiune si a supr'a presci libere a Romaniei, in catu romanulu se nu-si pota aduce suferintele sale innaintea forului lumeni, innaintea tribunalului supremu alu opiniunei publice, alu carui organu este pres'a libera??

Nu! d. S., aceste sunt ilusiuni si visuri, asemenea celor cuprinse in romanele, ce ai scrisu dta.

Romani'a e libera si independiente, armele ei potenice sunt institutiunile liberale, si pres'a libera, cu care nu multe staturi se potu laudà in Europa. Au mai incercat si alti consuli a smulge aceste arme d'in man'a Romanilor, inse nu au reesitu.

Dlu S. dice mai departe, ca guvernul spioneaza pre magiarii intrati in Romani'a. Noi despre asemenea fapte nu avemu nici o notitia; ci d'in contra potemu asigurà pe d. S. ca nu va gasi in Europa in-trega unu popor mai ospitalu, mai umanu, si mai tolerantu de cum este romanulu.

Dara a pretinde, ca guvernul se nu tien in evidenta pre cei intrati in tiera, si se nu priveghieze miscările loru, nu inseamna alt'a, de catu a-si baga lingur'a unde nu-i fierbe ola.

Fiindu Romanu incungjurata de eleminte straine si cunoscute pusetiunea. Guvernul ei scie pre bine, ca dusmanii tramtuit raportori platiti, si intri-

ganti, cu intentiune, ca se compromita tier'a. Guvernul are cunoisciinta si dovedi a mana despre acel'sta. Cine nu crede, ceteasca diurnalulu germanu „Die Epoch“ datu in Bucuresci, si se va convinge de siguru despre indiscretiunea si despre intrigile urtiose tiesute chiar in siuulu Romaniei. Nimene nu-i poate imputa guvernului, ca ei si-implenesce detorintia sa patriotică.

Noi nu credem, ca preotii si eruditii dlui Satmari aru fi patitudo in Romani'a, cum a patitudo d. Candianu in Transilvania, nu, Romani'a nu a aplicat pana acumu nici o represalia, nici ca se poate cineva tengui coatr'a ospitalitatei Romanului, afara de nesce trasi impinsi de ovrei vagabundi si lipsiti de raportu, cari s'au datu cu totu dreptulu preste granitia.

Ocuparea muntelui Caprei o tienem de faptu neconstatatu, dara de cum-va sar' fi si facutu vr'o sminta, pentru acea pote-se stigmatizata o natiune intrega? Asemene erori se ivescu si in alte parti, in tre vecini, dara ele se compunu fara nici unu sgo-motu.

Dlu S. se teme, ca Romani'a se inarmeza, prin care fapta causeza ingrijiri magiarilor, ca Romani'a de la mantuirea sa de unu guvern putredu si demoralisatu, va se dica de la Faurariu, a. t. incoce, precum in institutiunea juridica, in legislatiune, in instructiune, in relatiunile externe, in economia natu-nale, asemene si in privintia armarei a facutu pasi gigantici si reforme mari, este faptu invederatu; in se de acestu progresu numai dusmanul nu se bucura.

Precum Romanu a fostu odata avangard'a crestinismului, astie adi este a civilisatiunei orientale, si ca atare are detorintia cea mai sacra fatia cu Europa, de a-si implini misiunea.

Precum elementulu romanu, asemene si celu magiaru este assediata intre eleminte straine, unulu si altulu iindrumanu prin legile naturei, a le conservare si esistintie loru proprie, a-si da mana fraciea, si a conlucra pentru ajungerea scopului comun: libertatea natu-nale si progresulu spiretuale si materiale pentru ambele aceste eleminte.

Inse ce vezi in locu de una contielegere sincera? Desbinare si freeari. Si cine e cau'a acestoru rele?

Natiunea romana nu a voit u nici odata si nu voiesce nece asta-di a suprematisa si a domni preste alte natiuni, ca pretinde in modulu celu mai umanu numai drepturile ce i s'au rapit, ea pretinde ca i se da vieti a ei, a se pote desvolta liberu si a ave individualitatea sa ca natiune.

Neintielegerea, vorbindu fara de cea mai putina preocupatiune, provine de acolo, ca magarii, opunendu-se spiretului de progresu alu presintelui si ignorandu, in specie, dreptele pretensiuni si aspiratiuni a le generosei natiuni romane, se opintescu a sustinete cu orice pretiu traditiunile loru mancate de rugina, traditiuni provenite d'in fortia si d'in intunecu si contrarie sentiului de dreptate, care si-rechiamata in presinte pusetiunea sa in vietia natiunilor si a statutelor loru. Aceste traditiuni inspira magiarilor unu caracteru suprematisatoriu, care este contrariu sentimentui de dreptate alu natiunilor colocutorie, si le face nemultiamite.

Magiarulu si-i bescse natiunalitatea sa propria, inse despretuesc totu-de-o-data acestu tesauru scumpu alu Romanului. Magiarulu si-apora independentia patriei sale, si condamna lupta santa a Romanilor, sustinuta pentru independentia loru.

Repetimura dara, ca neintielegerea si freeariile sterpe, cari consuma poterile cele scumpe a le Romanilor, si, se o marturisim, chiar si ale Magiarilor, provinu d'in politica ratecita a acestoru d'in urm'a.

Orisontulu Europei este incarcatu de nori grei, suntemu in ajunulu unor evenimente mari, viitorul si sortea Romanilor si a Magiarilor depinde de la sinceritatea, cu carea se voru portà unii fatia cu altii. Romanulu a fostu si este sinceru, loialu si fideli catra dreptate: faca si Magiarulu asi, si viitorul lui va fi apoi ascurtat; altintre, mai curandu se mai tardu se va desamagi d'in tendintele lui suprematisatorie. Aceasta desamagire va fi amara.

Precum in totu tempulu, asi si asta-di, in or'a

a unu-spre-diceea, Romanulu e aplecatu a intinde Magiarului mana fratiesca si a inchia cu elu, pre băs'a indreptatfrei egali, una alianta sincera. Romanulu este gata a trage velulu uitarei preste suferintiele seculare, inse nu va cede nece cătu e negrul sub unghia d'in drepturile sale, cari i le a datu natura, drepturi, de cari nu pot abîlce, fără a comite peccatu oribile alu sinuciderci. Intr'adeveru, aceste drepturi trebuie să fie recunoscute si respectate.

Finindu-ne articululu, ne permitem a spune pentru totu-de-un'a dui Sz. si curespundintelui d'in București alu diurnalului „Hazánk,” că prin raporturi travestite si articli dusmanosi nu facu nece unu servitii patriei comuni, si celu putin elementului magiaru.

Iagu.

Revista diurnalistica.

„Cetim in „Hazánk“ una corespondintia d'in București cu dtulu 16 sept., d'in care estragemu urmatorie:

„In fruntea „Romanulu“-i de adi sta: „Comitetul provisoriu pentru suscrierea națiunale spre a se cumpără arme: Are onoarea a invitat pe cetățenii capitalei, a se intrunui joi sér'a la 8 ore, in sal'a Palatului Verde, strad'a Baratiei, spre a se consulta asupra alegerii comitetului definitiv, care să dirégă suscrierea. Nicolae Panca, Barbă Protopopescu, Preotu Gr. Muscelianu.“ Cetățenii romani d'in București se cam ruginara vediendu, că israelitii li-au prevenit in proiectarea monumentului Unirii si in contribuirea pentru acestu monument, si candu se adresara „Romnulu“-i cu una epistola scusatoria, Rosetti a dojenit frumosielu pe iubitii săi credintiosi. Aceasta nu potu remană astfelu si mai departe; a pierde gratia cetățenilor bucuresceni, ar' insemnă a lasă se cada partita rosia. Deci „Romanulu“ grabi a propasi cu unu romanu transcarpatianu, care in presinte petrece aici si scie bine limb'a maghiara, si astu-felu se incercă a dovedi d'in foile maghiare dispreziul, care lu-aréta diuariele magiare fatia cu romani. Taptică a succesi; si comerciantii din București aflara ocazione a si-versă resbunarea in contr'a magiarilor inpenati si inipatenati. „Nu vi trebuie statu'a Unirii, ei arme!“ fu devi'sa, si suscrierile s'au si inceputu indata. In locul comitetului provisoriu se va alege unul permanent, si cumică apelul acesta va ave rezultate, nu me indoiesc. Dcoi n'avem d'u taò. Români se inarmeza, si inarmarea aceasta se pregatesce fără rezerva in contra patriei magiare.

Acolo este institutu'u de darea la semnu in deparitate de cătiva pasi de gradin'a Cismigiu; la aceasta de doue septemane incoce lucra 40 bardasi si una multime de ostașime pre langa una sembră de 7 doi dieceri la dì. Pre fruntea institutului improviziato potemu vedea depinsa România noua, ai carei-a termeni sunt desemnati cu una linia de unu degetu in latime, pre aceasta se vede scrisu: „Tis'a.“ Institutul se va da manu in posesiunea reuniunii, si domineca principale lu-va deschide cu ea mai mare solemnitate. Nu sciu, că ore consulul austriacu fi-va invitatu la solemnitatea aceasta, si ore vedea va terminulu Romaniei noue, pîntru care cea d'antâia impunscatura o va face insu-si principlele Carolu I; inse este siguru, că națiunii magiare nu i-va strică a se, cum că insemnale institutului de darea la semnu, este provediutu cu map'a României — pana la Tis'a, si că glontiele descarcande acolo suntu destinate animei inimicului națiunii romane — pana la Tisza, si d'in aceste potemu precepe multe fără spicări mai detaiate.

Reuniunea nemtiesca de dare la semnu de aici inca fu provocata a se uni cu reuniunea romana, inse fără succesu. Vre-o 30 membri au trecutu la reuniunea romana, precum audiu d'in acel punctu de vedere, că nu este consultu a trage degetu cu indigenii, ma trebuie a li face pre voia. Deci fura condusi de interesu privatu fatia cu o atare societate, care va sustă de sigur si de aci inainte langa sor'a sa eea noua. Vi potu scrie cu cea mai mare siguritate, că pentru premiu'u celu de 300 galbeni alu academie romane, in care de presinte facu parte activa si deputati romani d'in Pest'a, s'au presintatu trei gramicătice eminente. Un'a d'intre aceste, potre pentru că este cea mai eminenta, nu va fi premiata — pana mai tardiu. Compatriotul nostru Georgiu Baritiu va mai romană inca aici pre doue septemane in cause procesuali.“

Unu documentu d'in trecutulu marelui patriotu român si metr. Ales. St. Siulutiu.

Scriptele barbatilor celor mari — fia acele chiar de un'a insemnătate, mai mica — voru remană apretiuite de posteritate ca totu atâtatea tesau se umpe, ca totu atâtate-a reliquie sacre — pîntru totu-de-un'a.

Credemu a implementi una detorintia națiunale, si a face una placere patriotică publicului romanu, dandu publicitatii una epistola plina de sentiu si inten-

tii patriotice, esita d'in pen'a nemitoriu arcipreotu romanu repausatu Ales. St. Siulutiu, inca la 1839. — Istoriculu acestei scrisori pretiose este urmatoriu:

Iosifu Ighianu (repausatu la 15 augustu 1859 in Offenbaia) pre acele tempuri protopopu alu Zlatnei, donatu fiindu de Ddieu si de diliginta propria cu una avutia frumosa, si inspiratu de geniu patriotsmului si alu iubirii sale către națiunea sa — pre atunci cufundata in abisulu celu fatalu alu servitulii, sa' otaritu a face ce-va in favorulu prosperitatii națiunii romane.

Scimus, că inca si in diumetatea prima a secolului XIX, națiunea romana era lipsita de tote drepturile cetățianesci chiar si de dreptulu petitunarii; pentru dinsa eră incuiate tote portile, surde tote urechile si impreite tote anemele — in cercurile stapanitorie.

Deci zelosulu romanu Iosifu Ighianu credea a fi bine a astă una cale, pre care apoi să pota ajunge si romanulu pana la treptele tro-nului, de la care națiunea romana a speratu totu-de-un'a multu, pîr multu..., si si-a propus a face una fundatiune pentru sustinerea mai multor agenti la curtea din Vien'a, cari apoi să intrevina la pîr inalt'a curte imperatesca in favorulu poporului romanu, descoperindu d'in cindu in cindu plangerile si dorintele acelu popor pîr credintiosu tronului, dar' apesatu si amarit u pana la a-lunculu sufletului său....

Inainte de a si-pune planulu in lucrare, bravul protopopu Iosifu Ighianu se adresă marelui patriotu Al. Sterca Siulutiu, pre atunci vicariu alu Silvaniei (Salagiului), desvelindu inaintea acestui a scopulu si dorintele sale in caus'a regenerarii sortii națiunii romane, — si la adresa aceasta respunse apoi nemitoriu Siulutiu in terminii, cari urmandu mai la vale voru dovedi, că națiunea romana a avutu fii devotati causei sale chiar si atunci, candu patriotismul romanu era inca in fasie.

Epistolă este serisa cu slove cirilice, si suna astu-felu :

Domne Protopope!

Dorite in Cristosu frate!

Cartea mie tramsa cu mare bucuria o am primitu. Plamururile si anim'a cea bună către folosulu Nației in aintea mea e forte de mare pretiu; si daca Ddieu te a imputerit, tivai face lauda si nume vrednici de nemurire. Oh, de am ave multi barbati, pe cari norocirea partindu-i să gandescă asă frumosu, inaltu. Ci o nenorocire gonease de multe vocuri nemula nostru: Seraci'a, care tiene mintile, talanturile cele frumose si manele legate, si vietii a cea pîr tempuria a invetiamilor Natiei, apoi negandirea si lipirea către celu vechiu reu obicesiu a remană indestuliti cu sortea parintiesca, bol'a cea mai rea a puttonelor avutilor nostri. Noi nu ne tredîmu d'in somnulu nostru. Daca avem aur, cai, boi, iosa-gu, suntemu indestuliti; să mai imbogatim si mintea cu dinsu n'avem grige. De ace'a, cu atât'a mai tare te pretiuescu, cu cătu unulu d'intre cei mai rari barbati in Nati te astu. A grigă de mai inalt'a sorte a Natiei, — a ave Nati'a de rudenie, — a te lipsi, ca să imbogatiesci Nati'a, — si in averile fraciei tale nu propriulu, ci comunulu bine alu Nati'i a lu-iubii si a lădoi: acesto suntu cele ce te voru inaltă la ceriu.

Veda dorite frate, că Ddieu pe langa alte bune-tăti, te a daruitu si cu anima inalta. Astu dorì, ca Ddieu in acestu cugetu să ti-ajute, ca să poti alege si planuri, cari să rodăsi cu multu folosu spre a Nati'e bine. Pentru ace'a dara astu dorì, ca să potem ave intalnire să potiu si eu descoveri parerile mele, cu care, in altă bune svaturi a marilor nostri Naționalisti, socotescu alegerea a unoru bune lucruri spre folosulu Nației, a ti-o usiură; că deși la multe planuri, despre cari mi-ai serisu, cu putina modificatia, dupa parerea mea, m'asuu învoi, unele totu-si de totu lo-asuu schimbă; că eu sunt de parerea acelu-a, cari socotescu, că la civilisati'a unei Nație nu e o sprigionă mai poternica, nu pot fi, decătu scientiele, si prin a acestor-ai ajutoriu a imbutatirii si luminării animei si sufletului. — In scrisore pe hîrthia nu me potiu pe largu explica, fără poti intielege, că eu decătu Agenti la Curte, mai voi astu să fundalessci său scoli, său la scolari naționalisti si de mare talentu stipondium si ajutoriu, să si-pota desvelli talanturile sale, că aceste dupa cocerea si imbogatirea loru, de sine, pe căte talenturi mari vomu ave, pe atât-a Agenti pretutindene vomu numeră.

Acum trebuie să inchidu cartea, că cele-l-alte, ce se tinu de amicitia nostra, li-i intielege d'in fratele meu, care se duce de aici cu picioare mai sanatosice de cumu a adusu in Siumleu. Ti-mătăiesc de pretesingulu către d'insulu arestatu. Si sarutandu-te in gandu sunt

Alu Domniei tale

Siumleu, 13^a, aug. 1839.

credintiosu in Crs. frate

Alesandru Sterca Siulutiu, m. p.

Vicariulu a totu Salagiului.

Cine nu cunoce d'in silele aceste pe marele patriotu, pe devotatulu si zelosulu naționalistu romanu — pe nemitoriu Alesandru Sterca Siulutiu? Candu multimea dormișoare somnulu letargiei provenitoru d'in sclavi'a cea grea, Elu veghiă,

se ingrijiă, dandu celu putinu svaturi bune si naționali, si mai tardi propasindu ca celu mai resolu tu anteluptatoriu alu causei naționali.

Zelosulu protopopu Ighianu a abdisu da face fondu pentru Agenti la curte, si imbracișă pe mai multi studenti romani, lipsiti de medilo-cele trebuintiose la continuarea si terminarea studiilor sale, si astu-felu mantuindu mai multe talente romane d'in catenele neajunsurilor materiali, procură naționii romane mai multi membri folositori; dreptu-acă, fie-i tieren' a si memori'a binecuvantata*.

S. B.

Aradu, 10 sept. 1868.

Corespondintia mea publicata in „Feder.“ nro 106, fiindu atacata in Nro 88 alu „Albini“, si in „Federatiune“ de „Grachus“ cu o multime de spresuni gole si vatematorie, fără a fi produs arguminte contrarie celor publicate de mine, — mi-tinu de detorintia a reduce aberatiunile dñi Grăchu, la adeverat' a loru valoare.

Dlu „Grachus“ recunoscce insu-si cea mai mare parte a asertuiilor d'in corespondintia mea, de adeverate, prin urmare de ace'a parte a ei nu me voiu atinge; ér' ce se tiene de colo ce voiesce dsa a le acoperi cu frase gole, i voiu respunde la rondulu său.

Daca dta, dle Gr., ti-ai cascigatu — cum dñe — cu ocazionea conferintei episcopesci d'in 19 aug. a. c. informații sigure, de la barbati ce participa la conferinta, dos-pre ace'a: că cau'sa basericesca si scolară, cau'sa despartiri de serbi, nu sătăsia, după cum s'au descris, atunci trebuia să areti cu arguminte, ce „s'au facutu pîr tr'insulu“ de la despartire pana adi, său cari sunt motivele de nu s'au facutu? Să fi aretat care comune misto, cu majoritatea romana s'au scos finalmente de sub serbismu, cari procese s'au gătitu, cari sunt asternute la locurile mai inalte, si cari comune mici sunt s'au eliberat in servitulu divinn de limb'a serbesca. Episcopulu serbu au trasu parochia din Aradu de sub romani; unde e majoritatea serbesca, pretotindencia si introdusa si au remas limb'a serba, alte parochie serbe inca sunt trase de sub dioces'a Aradului, si tote acestea s'au intemplata sub decursulu celor 4 ani trecuti. Serbii au potutu face, ér' noue, romani, ni au fostu legate mane. De vei dorì, dle Gr. si de mi-va permite on. redactiune spatiulu recrutu, ti-voiu aretă cu ocazionea cea mai de aproape, căte suflete romane suspina inca sub poterea si sub incurcatură do mai nainte.

Că folosito-sau Episcopi'a in interesulu turmei sale de tempu si de dreptulu ca-cigatu, sătă după cum s'au recerutu, ar' trebui si s'ar' potè aretă numai cu fapte, ér' nu cu cuvinte seci.

Cumă forurile, ce au sustatu si nainte de aducerea legii din 1868 foseau cercate a mediloci otarire intre credinciosii de ambe națiunile său ba? nu sciu, dar' pan' acum nu s'au despartit finalmente neci chiaru acelle comune, cari s'au despartit singure intre sine — pe calea păcii; — aceste suntu fapte si mi-ar' plăce a vedea contrariul.

Daca dlu Gr. era preocupat si daca cetăția cu atentiu si mare corespondintia mea, ar' fi vediatu: că in ace'a să dîsu, cumă se accepta de la sinodu stergeră „azbuchelor, metanilor, pomenelor si a misiei celei lungi.“ Dar' să stie sătă după cum o au preceptu elu, — ore ar' fi fostu crima stergeră „buchelor“ prin ordinatiune, in lips'a sinodelor, atunci candu alte lucruri multu mai mojentose s'au facutu pe cale absolută? Ore daca unu Episcopu au primiu episcopia prin denumire, au santu protopopi, asatori si preoti, au primiu teologi cu numeru său fără numeru, au immunită său au imputinat parochiele, au primiu conducerea [si] inspecțiunea scolara, fără aprobarea sinodelor, nu au potutu ordina d'in autoritatea propria stergeră buchelor? Credu, că pentru o atare ordinatiune ar' fi afflatu cea mai viau placere, la toti romani adeverati. Spune-mi, dle Gr., care sinodu au decisu a se compută conventia episcopescă d'in valuta vienă in valuta austriaca? spune-mi candu si care sinodu a obtinut a se propune baetilor ce incep tu a ambă la scola căte trei soiuri de „buchi“ sătă, cătu in dilele prime si pierdu tota voi'a de a inventia? spune-mi in care scola poporata a altor națiuni d'in Ungaria se mai propunu de odăta atâtate incoltură chinesice, ca in ale noastre?

Te provoci, dle Gr., la articululu publicat in „Albina“ Nro 84, in care se dice: „să nu se precipite conchiamarea congresului“ si acestu pasagiul lui aduci ca argumentu contra plangerii mele, pentru intarsarea conchiamării congresului.

Ei dle Gr.! care ese in publicitate pentru a aperi deminitati atâtate de mari, ar' trebui să pricepa, că altă si temere de o amenare lungă, si altă e a nu precipita adunarea congresului, va să dice: altă e a dice vecii vecilor, să dice de ani, si altă e a face deosebire intre lune si septemane. Eu am priceputu acelu articulu asiă: că diu'a conchiamării să nu se puna pentru indata, ci să se lasă unu tempu mai lungu de la conchiamare pana la adunare, ca să se pota intempla alegerile cu premergerea consultărilor atâtate cătu privesce pe cei alegandi, cătu si pentru agendele congresului, — pot si chiaru d'in motivulu, că absentandu multi d'in barbatii naționali, să se reintorce, si să-si dea cursursulu loru.

Dici dle Gr., că „cei 5—6. competinti la parochia din Pecic'a — cari cadiura — au avutu numai vr'o 5—20. omeni

*) Manuscrisulu inregistratul mai susu inca lu-primis mu de la unulu d'intre cei ce au avutu norocire a-si face studiile cu ajutoriele primitive de la protop. I. Ighianu.

„Grachii“ vechi si-au sacratu viet' a pentru a desobi plebea de sub jugulu patriciilor, ér' „Grachul“ nou apera patriciul contr'a plebei. „Grachii“ vechi se luptau a imparti egal cele castigate prin lupte, ér' „Grachul“ nou voiesce a dà tote cele eluptate patriciului, ca să pota odihine atinsu de tempestati la umbr'a ce i-o dă.

Dicci, dle „Grachus“, că sum omu fără occupatiune, și la astăzi ti-spunu, că eu am occupatiune, caru inse nu e casigata pe contr'a natiunoi, neci prin lingusfré, neci prin patrocinialu celor aperiți; ci e cascigata de mine, d'in carea trascu independente, fără a fi silitu să cercu gratia cui-va.

Cu aceste-a am inchiaiatu *) mai rogu numai in fine predu Gr. să binevoiesca a se inarmă de alta data cu arguminte, era nu cu flecuri, deca vre să se faca advocatei cui-va **).

y.

ROMANIA.

*Apelu către toti Romanii
pentru o contribuire voluntaria spre a se cumpără arme.*

Romanii!

Asta-di drapelul libertății falfaia cu mandria pe pamentul României: fia-care este stapanu pe voința sa, pe faptele sale. Astă-di România nu mai este tieră unor hospodari impusi de strainu, nu mai este moșia unei caste; ea este adi a toturor Romanilor; a proprietarului mare, ca si acclui micu, ce eu bratiele sale spinteca pamentul pentru a-i storze hrană si avutăa ticeri; a comerciantului ce intretiene circulaarea sucului hranitoriu, ca si a mese-riasiului, care lucreaza pentru radicarea industriei si inavutirei ticeri.

România este daru a noastră, fratilor, noi si numai noi i-potem face inavutirea, noi marirea, noi intarirea, noi gloria. Acăstăa, nu ne indouim, o simtăm toti in anim'a vostra si daca noi, cetatiani ai capitalei, cutiezămu a ve face acestu apel, este numai pentru că suntemu patroni de datori'a, ce are capitatea unei natiunii libere de a se pune cătu mai desu in capulu ori carei intreprinderi patriotice, ori carei fapte natiunale.

Aventulu potericu alu natiunei romane pe calea de mariere si intemeiere, face desperarea inimicilor romanismului. Calomni'a, insult'a si chiaru uneltiri culpabile de crim'a de lesa-natiune se indrepta contr'a noastă. Vrajmasii natiunei romane cre-lu că nimicu nu se poate opune furiei loru barbare: „Suntemu fanfaroni, dicu ei, lipsiti de patriotismu, de curagiu, de prudintia, si atătu de ca-tiuti, in cătu unu singuru seadronu de husari ar' potă prefacă tieră nostra in provincia maghiara. România e cuibu de hotșe, e cuibu de bande rezvatitorie; e o natiune de talhari.“ Eca insultele, ec ni se arunca in fatia; eca conspira-rea, eca pretestele, priu cari inimiciei nostri voră a justifică dorintă loru de a nimici ginta latina de la Dunare.

Să rălicămu fruntea nostra cu mandria; să arcătămu lumiei, cine sunt Români; să reamintim inimicilor nostri pe Corvinu sfarimatul la Baia, pe Solimanu nimicuit la Racova, pe Sinanu sdrobitul la Călugăreni. Să otelimus ghiarele poterice ale vulturului României, si in sboru-i falnicu elu va privi apoi cu disprețiu multimea paseriloru invidiose, ce voru săbură in juru-i, necufezandu a-lu atacă.

Să otelimus daru, fratilor, bratiulu si peptulu Romanilor, sprc ai pune in stare nu de a atacă, daru de a-si aperiă moșia, si atunci si sperantile criminale ale vrajmasiloru se voru sărobă de acestu zidu de otelu si insultă va espiră pe buzele loru tremurante de turbare.

Arme! Arme! Acăstăa să fia strigatul barbatescu alu toturor Romanilor. — Să ne dămu arme si vomu fi respectati, poterici; să ne dămu arme si România va fi unu Statu mare, unu bulevardu neinvinsu! Imperatulu Francesiloru a proclamatu acestu bulevardu, este detori'a nostra acum să lu facem.

Grecia era o tiera mica si pe deplinu cadiuta in scălavie, si candu eroicii săi locuitori se armara, tota poterea Osmanililoru nu i potu invinge. România este mare, si locuitorii săi, cetatiani si soldati, aperi tori ai dreptului si ai patriei loru, voru fi porurea neinvinsi.

Poterea unei osturi nu se socotesce atătu dupa numerulu soldatiloru ce-o compunu, cătu dupa baterile animei luptatoriloru. Bata tare dar' anim'a Romaniloru pentru iubirea de patria si pentru iubirea detorici, ce le este impusa prin drepturile de omeni liberi, de cetatiani si ostasi, drepturi ce le sunt garantate prin patriotismulu Atăsului loru, si nici o potere strana nu va mai potă atinge macaru Statului romanu.

Acestu apel, acăstăa poternica suflare esita din

*) Redactiunea inca considera acesta afacere de inchiaata in coloanele acestui diariu. R. i.

**) Onorat'a redactiune a diariului „Albin'a“ si „Teleg. romanu“ sunt rogate a reproduce corespondint'a acăstăa in pretiutele loru diurnale, fiindu că au comunicat si corespund. dlii Gr.

pieptulu comerciului si alu poporului bucuresceanu in ser'a de 31 augustu, fia lumia a animelor vostre in momentul solemnului subscriziei pentru arme! calesca ea a vostra consciintia! Spulbere ori-ce negra ar' mai fi potutu remană in tiera d'in propagandele inimice! sustienă-ve la inaltimea aspiraților si a destinarei României, Patria noastră! faga ca respunsul ce veti dà acestui apel, să fia o realitate stralucita, care să respunda la sântenia cugetarii sale, care să respunda la insultele nelempne de fanfaroni si decaduti, ce ni se arunca in fatia! „Patria si dreptul meu“ acăstă deviza santa, unescane pe toti intr'o singura idea mare, să nabuiesca glasul rusnac si alu degradarei, in cari inimicii se siescu a ne arunca, si prin grabnică subscrizere, să dovedim, că România suntu o natiune viua.

Contribuiti daru, fratilor, contribuiti, fia-care dupa poterile sale, pentru armarea militilor si a gardei vostre natiunale. Aurul bogatului ca si aran'a seracului au acelu-a-si locu si acea-si valoare pe altariul patriei. Faceti chiaru pe copiii vostru să contribuiesca, invetati de mici a-si face detori'a către tieră loru, si pe principele celu micu, care abia ingana dulcele nume de mama, invetati-lu să ingane si cuventul santu de Patria, mam'a comuna, vietia toturor copiilor săi.

Nori amenintatori se gramadescu la apusu si la resaritu. Armati daru cu poterice para-trasnete ghiarele vulturului romanu, si transnetulu nu va cadă pe România si in curendu radicandu cu totii spre ceriu arm'a salvarei noastre, vomu potă striga:

— Traiesce in veci o România, puterica si nedepartită!

Membrii comitetului : Barbu Protopopescu, Pr. Gr. Muscelenu, G. St. Coemgiopolu, Dimitrie Hagi Ionu, R. R. Greceniu, Zamgirache Christoviciu. „Rom.“

Varietăți.

*) (Vaitări oficiale.) E cunoscutu, că patru oficiali d'in Boem'a, totu-odata si membri ai dietei, nevoindu de una parte a intra in acea dieta, de alta parte era-si, ca oficiali, nepotendu suscrie declaratiunea deputatilor cehi, au preferit u si-depune mandatole ca deputati. Pentru posturile vacanti s'au escris alegeri noave, si s'au alesu mai unanimu individii candidati de clubulu bine disciplinatu alu deputatilor cehi. „Pres'a“ vechia se plange acum intr'una corespondintia d'in Prag'a, că oficialii n'au agitat de locu la alegerile presinti. „Speramu, dice corespondintele, că oficialii voru lucra pe sub mana, ca cu atătu mai siguru să ajunga la tienta, dară ne-amu inselatu.“ La acestea reflecta diurnalul „Correspondenz“, „că oficialii si-implinesc detorintă, — dar' nu merge, pentru că poporul d'in Boem'a e pră putinu „simplu“. — Ce diferintă intre oficialii boem'i ca deputati, si intre oficialii romani, mai vestosu cei ardeleni in diet'a Pestei.

**) (In sinulu ministeriului) ung. de interne s'a infinita tu unu i-nstitutu de sciri cu re, care va avea a dà desluciri doritorilor de a fi informati in una causa său altă.

**) (Partit'a vechia) a sasimej d'in Transilvania in sie-dinti'a a dou'a a conflusului de estu-tempu incepă lupta in contr'a sasimioriloru. — Reprezentantii cercularilor: Sabiu, Seghisior'a, Brasovu, Mediasiu, Bistritia, Sebesiu, Cincu-Mare si Ujegyhal, dedera unu protestu in contr'a cerculariului, prin care comesulu substitutu convocă universitatea la conflu-su, spunendu verde, că universitatea sasesca la reorganisarea referintelor politice de adi are numai votu consultativu; ce firesce nu li potă placă sasiloru betrani.

**) In 7 l.c. in comunele Satulu-mare (Nagyfalu) si Ipu d'in cattulu Crasna s'a intemplatu nenorociri mari; anume in Satulu-Mare 78 de locuitori ér' in Ipu 57 au remasu fără casa si măsă: foculu i-a lipsit de totu ce au avutu. Daun'a in Satulu-Mare se urca la 120 mii fl, ér' in Ipu la 80 mii fl. In Ipu o feta mori de spaima ér' unu caltinariu devenit victimă flacareloru. — România d'in Marca-scu tramisera nenorocitoru 50 mesure de bucate. — A suruge spre ajutorarea celor d'in necasu este unu faptu prăfrumosu si demnu pentru a fi imitatu.

**) (Multianita publica.) Suserisulu me sentiu deoble-gatu a aduce cea mai profunda multianita publica Reverendismului domnului Teodoru Kóváry, directorul gimnasialui superior de Beinsiu, pentru beneficiul de 20 fl. v. a. cu care a binevoit u me ajutoră in neajunsurile mele sub decursu anului scolasticu 1867%. Somboia ag'a, 17 sept. 1868.

— Vasiliu Daciu, studinte de clas'a VII.

**) (Unu gimnasiu pentru femeie) s'a deschis u mai de una-di in Rusia.

**) (Dauna de tempu si de banii) Pamfletul constitutiunalistilor (?) d'in Brünn contra deputatilor slavilor, poporatiunea lu-retur-nea adresantiloru, cu complimente cari nu se potu reproduce.

**) (Resiedintă dietei galitiane.) Magistratulu d'in Cracovi'a a petitiunatu, ca diet'a Galicie pre viitoru să si-tiena sedintele alternativu in Leupolea si in Cracovi'a.

**) (Manopera oficiala.) „Corr.“ scrie: „La oficialul unui cavaleriu, care se tiene de partid'a istorica a nobilimei, veni mai este dile unu jude cercularu, si lu-rogă se induploce pre principalul său, să parasesca partid'a nobilimei si să intre in cercul asie numitilor constitutionalisti; ca remun-teri-promise unu — ordu.

in declaratiunea comunali, candu alesulu concului au avutu intligintia cu 200 de omeni.“

Daca dta cetezi a esă in publicu cu astfel de scornte a incurcă adeverulu, apoi trebuie să credu si mai informatiunele, ce dsei că le-a culesu cu ocasiunea datiei d'in 19 aug. nu le-a potutu primi de la omu in-ște, care cunoște cauș'a, ci pote de la vre unul d'in mădu de servitul d'in curte, in cari de altmirea nu presupune chiaru atătu'a malitia, ci mai multu o necunoștiucă lucrului. Caus'a stă astă: in Pecic'a sunt aproape la insfete, intre cari sunt vr'o 3-5 familie curata serbești-alalti romani; — că-ci pre locuitorii, cari nu sunt deci, nu-i computa acă. — România aveau doi preoți, cari unul au repausatu la incepitul an. curinte, — ilice au doi preoți sustinuti de romani; in locul preo-români, poporul de aici cu antistătia si comitetul co-ște in frunte, rogara pe SS. dlu episcopu pentru alegere eventualmente pentru denumirea si intarirea Dlu D. care e parou de 15 ani, barbatu de sciuntie si absolu-re cursulu acest'a, cum si in declaratiunea comunala, subscrisi la vr'o 4-5 sute de insi — ér' nu 5 — — acest'a de voia său fără voia resemnă de Pecic'a, antistătia cu representanti pe langa o declaratiune si nou, subscrisu totu cam de atătu'i insi, recurse pentru Popu, notariul d'in Cherechiu, care au absolvitu gimna-știu cleric'a, dar Ven. Consistoriu — dupa Grachus — — majoritatea voturilor pe Bucuroviciu, invetatoriul Sîndiu'a, care nu numai nu au absolvitu altu ce-va de preparandi si cleric'a, dar' neci nu'e romanu. Acum e avemu la trei — cinci familie serbe, trei preoți deci, si la vre-o si epte mii romani unu preoțu, dar' decisulu consistorialu pan' acum nu s'au efetu, că-ci poporul intielegandu de denumirea acăstăa, au statu solemnu, si de este dreptate in lume, decisulu nu potă fi esefuitu.

Te minunezi dle „Gr.“ că foci amintire de monastirile acăor'a, dicindu că n'avemu monastiri.

Ore averile d'in „Gacu“ nu sunt fundu episcopescu, ore Episcopulu Aradului inspeçtionea peste monastirea regală, a cărei praduri sunt atătu de devastate, in numai tării si spinii au mai remasu cu cătiva ciunguri nu e detorintia morală a ne ingrijig de acolo, la care nu a aveă dreptu, ci să le lasămu ca pe atunci, pe candu să treacă in posesiunea eschisiva a Romanilor, să fia precipitate, incătu dieci de ani să consume reorganisarea statu-venitulu? orca ca compoșesori in spe, nu potem merge si lucră la locurile sale, a ni se dă socota si noue rechivernisirea acelor'a?

Merita unu risum tenatii scuș'a, ce o face corespondindicindu: că „s'au bucuratu toti ..... de ministeriul prescii e. c. t.“ lasu să judece on. publicu, in cătu e-ște assertiunea acăstăa a lui „Grachus“ — si-lu numai să-mi spuna: cari romani, unde si candu impoternicitu pe dsa a serie si a dă in publicu o declaratiune ca aceastăa? au dta esei mandatarul natiunei in dta e concentrata tota natiunea? — Eu inca me superbu a fi fiul natiunei noastre asuprute, d'ar nu te-amternicitu, neci sciu să te fia impoternicitu cine-va spre dechiaratiuni. Vedi, vedi! inca dta documentezi spaști, că patimesci de defectulu, care-lu imputi altu-a fără sau temeu.

Asemenea lasu in judecat'a onoratului publicu insinuatul Gr. indreptate pre calea „Telegr. Rom.“ contr'a unei dlui Redactoru alu „Fed.“, insinuatiuni, de cari n'am eti, numai in „Esti Lap“ si alte foie contratiunei noastre. Mi-esprimu numai mirarea, cum de onoare Redactiune a „Telegr.“ a potutu publica asemenei insinuatiuni? Cugeta dora acel dñi, că voru potă seduce publica intru atătu'a, cătu la comand'a loru să re-din toate părțile, că ce este albu nu este albu ci negru? ar se insiela! (Deci lasa-i să-si jocă rolulu. Revis. Fed.) Cole ce le insira „Grachus“ dicindu, că voiu fi unul cei-a si cei-a, marturisescu, că nu le precep, nu sciu nesesc; mi-ar' placă să spuna mai apriatu, ca să-i potu spune categorice.

Recunoscu, că pe tempulu absolutismului au fostu SS. oppu pasivu, si sciu că pe atunci nu se potă face multu, deosebi si așe'a: că dupa ce au capetatu serenad'a de la lai, si au trecutu, au disparutu er'a cea d'in 1861, au făcutu provisoriu multe peșteri romani, — dar' cumă „to-din insulu“ nu voiu recunoscu neci candu, că-ci atunci detrage d'ici meritele nemoritorului Pop'a, asiu vatemă legiuța si poporulu, care au colcerat, au contribuitu si deținutu multu in anii acel'a.

Pastorul'u, care numai atunci e gat'a si a dă suffetulu in turnu'sa, candu ace'a nu e amenintata, si prin urmă candu nu se recere sacrificiu, ér' candu vine lupulu, o nifuge: e intocmai amicului presfacutu, care numai in niente te cereceteza, ér' candu devini in pericolu, intorece able.

Au fostu usioru a lucră in provisoriu, candu romanulu cu putinu in cătu-va sprințu de guvernulu de atunci, in tempuri grele se areta, care cătu taria spirituale, cătu natiune posiede. Areța-mi dle „Grache“ „un'a“ d'intre „ște“, care să fia fapt'a in interesulu romanescu, de la intramoritorilor nuoi pe orisonul nostru, — că apoi voiu occasiune a-ți areță: cătu de multe au fostu, cari s'au făcutu inainte si de atunci, „fără d'insulu“ si cătu s'au impeditu de la realizare chia' prin ai săi.

